

سرویس، نگهداری و آزمون های آسانسور:

دکمه های فراوان کابین آسانسور در محلی نصب شده است که کودکان کمتر از هفت سال قادر به احضار و صدور فرمان آن نباشند ولی باید به خاطر بسپاریم که هرگز کودکان به تنهایی نباید از این وسیله استفاده نمایند. با ایجاد شرایط و فضای بازی مناسب و گاهی مذاکره دسته جمعی با کودکان و نوجوانان، باید به صورت جدی از بازی کردن آنان با آسانسور جلوگیری نماییم.

نگهداری صحیح آسانسور:

آسانسور دستگاهی مکانیزه است که در یک مکان ثابت و در چارچوب مشخصی به نام چاه آسانسور حرکت می نماید و وظیفه اصلی آن جا به جایی عمودی مسافران و کاربران را بر عهده دارد. آسانسور مجموعه تجهیزاتی سیستمی مهمی را تشکیل می دهد که مستقیماً با جان کاربران در ارتباط می باشد، لذا باید این سیستم ایمن، قابل اعتماد و کارا باشد. برای ایمن سازی و کارآمدی یک دستگاه آسانسور خوب باید سه مرحله زیر را به تفکیک مورد توجه قرارداد:

* **مرحله اول:** مرحله قبل از ساخت و یا مرحله طراحی و ساخت سازه ساختمان

* **مرحله دوم:** طراحی، ساخت و مونتاژ مکانیکی آسانسور

* **مرحله سوم:** نگهداری و پشتیبانی آسانسور

مراحل فوق کاملاً از همدیگر مجزا می باشند، ولی بر روی کارکرد نهایی آسانسور تاثیر فراوان دارند به طوری که نقص یا عملکرد ضعیف در هر مرحله، عملکرد مراحل دیگر را تحت تاثیر خود قرار خواهند داد.

انواع فعالیت های سرویس و نگهداری آسانسور:

بازرسی:

بازرسی از آسانسوربایستی در مقاطع زمانی مشخص و برنامه ریزی شده انجام پذیرد تا پس از بررسی معلوم شود که آیا آسانسور به سرویس نیاز دارد یا به تعمیرات پیشگیرانه، این روش بازرسی ممکن است به صورت چشمی و یا از طریق اندازه گیری بعضی از ویژگیهای فیزیکی دستگاه ها باشد.

سرویس:

در هنگام بازرسی اگر نیاز به سرویس دستگاه باشد، سرویس دهی برای قسمت های متحرک و ثابت، اعم از دستگاه های الکتریکی و مکانیکی انجام می پذیرد. همچنین هر دستگاه آسانسور باید مطابق (چک لیست سرویس و نگهداری آسانسور)، حداقل یکبار بصورت ماهیانه مورد سرویس قرار گیرد.

تعمیرات پیشگیرانه:

این تعمیرات زمانی صورت می گیرد که هنوز امکانات وسایل نصب شده در حال کار بوده و دچار خرابی نشده است. هدف از تعمیرات پیشگیرانه آن است که خرابی سیستم به تعویق افتد و فاصله های بین خرابی ها رو به افزایش بگذارد و یا جلوی خرابی های احتمالی گرفته شود.

تعمیرات خرابی:

این تعمیرات مربوط به مواردی است که دستگاه از کار افتاده است و نمی تواند به وظایف پیش بینی شده خود عمل نماید با انجام تعمیرات لازم و با رعایت استاندارد های لازم هر تجهیزات، آسانسور مجدداً راه اندازی و مورد بهره برداری کاربران قرار می گیرد.

استانداردهای بازرسی:

۱- استانداردهای جهانی (En81,ASME,A17.1)

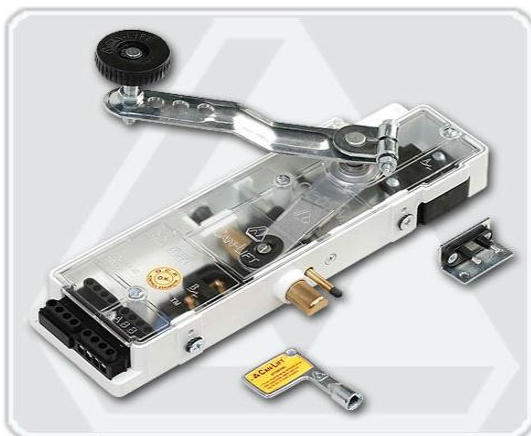
۲- استانداردهای ملی ایران

BS EN
81-1:1998
+A3:2009
Incorporating
Corrigendum
September 1999

سازمان ملی استاندارد ایران

در عملیات بازرسی جامع آسانسور موارد زیر مورد بررسی قرار می گیرد:

- ۱- عملکرد قفل ها و درهای کابین و طبقات
- ۲- سیستم تعلیق کابین و مکانیزم های تعادل و مسیر حرکت کابین
- ۳- سیستم های کنترلی، ایمنی، الکتریکی و محرکه آسانسور
- ۴- عملکرد ترمز ایمنی، گاورنر و ضربه گیرها

روانکاوای دستگاه آسانسور:

انجام روان کاوای مناسب و بموقع، یکی از مهم ترین قسمت های هر برنامه سرویس و نگهداری دستگاه آسانسور می باشد که بایستی در موارد زیر رعایت شود:

- ۱- استفاده از روانکاو (روغن) مناسب
- ۲- استفاده صحیح و به کار بردن مقدار مناسب روانکاو
- ۳- چک کردن و کنترل کردن در بازه های زمانی تعیین شده

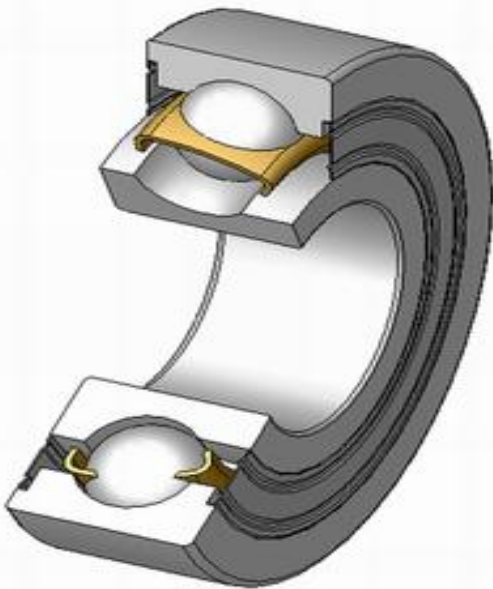
روانکاوای سیم بکسل:

سیم بکسل ها به علت درگیری و ایجاد کاهش سایشی سیم ها با یکدیگر، حتما باید روانکاوای شوند، همچنین انجام این روانکاری برای جلوگیری از زنگ زدگی و استهلاک سیم ها نیز به کارگرفته می شوند.

نکته مهم:

بر اساس استاندارد، هرگونه روانکاری در سیم های گاورنر سرعت را ممنوع اعلام نموده است و این ممنوعیت به دلیل جلوگیری از خرابی گاورنر به خاطر روغن کاری بیش از حد سیم بکسل می باشد.

یاتاقان های ضد اصطکاک:

اغلب بلبرینگ ها و رولربرینگ هایی که برای کاهش اصطکاک در ۲۵ سال گذشته بر روی تجهیزات آسانسور نصب شده اند، برای تمامی مدت عمر دستگاه آب بندی شده و نیاز به روان کاری ندارند. یاتاقان های موجود در گیربکس ممکن است به وسیله روغن چرخ دنده روان کاری شوند و یا دارای درپوش های فشاری یا گریس خور باشند.

همیشه باید لایه نازکی از روغن (فیلیم روغن) بین شفت و یاتاقان وجود داشته باشد و مادامی که این لایه از روغن وجود داشته باشد، یاتاقان بدون آسیب خوردگی و خرابی سال های متمادی به کار خود ادامه می دهد.

